

Vergaderjaar 2004–2005

29 800 VI

Vaststelling van de begrotingsstaten van het Ministerie van Justitie (VI) voor het jaar 2005

Nr. 36

BRIEF VAN DE MINISTER VAN JUSTITIE

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 2 november 2004

In het Algemeen Overleg van 7 oktober jl. is met de Vaste Kamercommissie voor Justitie overleg gevoerd over het onderwerp «Schietverenigingen». In verband met tijdgebrek heb ik toen toegezegd schriftelijk te reageren op een aantal suggesties van de zijde van de Tweede Kamer op het terrein van schietverenigingen.

Wapenslot op vuurwapen en sleutel op schietvereniging

Kamerlid **Eerdmans (LFP)** deed de suggestie om vuurwapens van een wapenslot te voorzien. De thans beschikbare typen zijn van twijfelachtige kwaliteit en bovendien lang niet op alle typen wapens toepasbaar. Een wapenslot verschaft hierdoor slechts schijnzekerheid. Een dergelijk wapenslot, en daaraan gekoppelde verplichting om alle sleutels op de schietvereniging te bewaren, is financieel en logistiek onuitvoerbaar en brengt de schietsportbeoefening in wedstrijdverband ernstige schade toe, omdat het centraal bewaren van de sleutels in de eerste plaats betekent dat schietverenigingen faciliteiten moeten bieden voor het onderhoud van vuurwapens. De financiële consequenties daarvan lopen in de tienduizenden euro's per vereniging. Verder zal het deelnemen aan nationale- of internationale schietwedstrijden, op vaak ver weg gelegen locaties, praktisch onmogelijk worden. Als een wedstrijd om tien uur 's ochtends begint dan betekent dit, afhankelijk van de woonplaats van de sportschutter en de vestigingsplaats van de schietvereniging, dat de sportschutter zich vele uren van tevoren op de schietvereniging dient te melden. Omdat schietverenigingen vaak maar één of twee dagen / avonden per week open zijn zou de consequentie hiervan zijn dat iedereen, om de sleutel van het betreffende wapenslot te kunnen verkrijgen, de beschikking zou moeten krijgen over een sleutel van de voordeur, een sleutel van de kluisruimte en de code van het alarm (uit een oogpunt van veiligheid een uiterst onwenselijke situatie).

Wapenkluis bij schutter thuis

Kamerlid **Eerdmans (LPF)** heeft gevraagd naar de mening van de Minister van Justitie over een verplichting tot het opbergen van vuurwapens in een wapenkluis. Ingevolge een, krachtens artikel 6 van de Wet wapens en munitie, aan de vergunning verbonden voorschrift is een sportschutter verplicht – indien de wapens en de bijbehorende munitie thuis voorhanden worden gehouden – er voor te zorgen dat deze worden opgeborgen in afzonderlijke, deugdelijk afgesloten, en voor onbevoegden niet gemakkelijk bereikbare bergplaatsen. De wapens dienen dus gescheiden van de munitie te worden opgeborgen. De voorschriften betreffende het opbergen van wapens en munitie en zijn tevens van toepassing op onderdelen van wapens en munitie zoals bedoeld in artikel 3 van de Wet wapens en munitie.

In het kader van de integrale herziening van de Circulaire wapens en munitie, die momenteel onderwerp is van consultatie, wordt thans voorgesteld om de opslag van wapens in een goedgekeurde wapenkluis verplicht te stellen. Alternatieve opslag (bijvoorbeeld een goedbeveiligde wapenkamer) is dan slechts mogelijk met toestemming van de korpschef die per geval de beveiliging zal moeten beoordelen. Een verlof zal pas mogen worden verleend, nadat de korpschef daadwerkelijk heeft gecontroleerd of de betrokkene in het bezit is van een goedgekeurde wapenkluis.

Screening van sportschutters

Over de gedane suggestie van Kamerlid **Eerdmans (LPF)** om sportschutters te screenen het volgende. Zoals reeds aangegeven in mijn beantwoording van Kamervragen over controles bij schietverenigingen (Tweede Kamer, vergaderjaar 2003–2004, Aangangsel nummer 898) zie ik, gelet op de grondwettelijke vrijheid van vereniging, geen mogelijkheid om schietverenigingen wettelijk te verplichten om een verklaring omtrent het gedrag te eisen van hun (nieuwe) leden.

In het kader van de integrale herziening van de Circulaire wapens en munitie wordt thans voorgesteld om het lidmaatschap van de Koninklijke Nederlandse Schutters Associatie (KNSA) en het bezit van een zogenoemde KNSA licentie als (dwingende) voorwaarde te stellen voor de verkrijging van een verlof, alsmede voor het schieten met verenigingswapens door mensen die (nog) niet beschikken over een eigen wapen, waarbij de KNSA zelf de verkrijging van een licentie, in het kader van haar toelatingsbeleid, onder meer afhankelijk stelt van het kunnen overleggen van een Verklaring Omtrent het Gedrag (VOG). Tegen het eventueel niet verkrijgen van een licentie kan beroep worden ingesteld bij de beroepscommissie van de KNSA. Hierdoor wordt de lang gewenste «screening bij de deur» verkregen. Voorts wordt in het kader van de integrale herziening van de Circulaire wapens en munitie voorgesteld om de KNSA de schietverenigingen te laten controleren en te certificeren, waarbij het mogelijk is om schietverenigingen die niet kunnen/willen voldoen aan de eisen door de KNSA te doen royeren, met als gevolg dat de verlopen van de vereniging en van de daarbij aangesloten leden niet zullen worden verlengd. Tot slot wordt in de herziening voorgesteld om schietverenigingen te verplichten een presentieregister, introduceregister (met vermelding van soort en nummer van een wettelijk erkend legitimatiebewijs), munitieregister en wapenuitgifteregister conform de door de KNSA vastgestelde modellen bij te laten houden.

In alle gevallen vindt, onderzoek door het bestuursorgaan naar de vergunningaanvrager plaats krachtens het bepaalde in de Wet wapens en munitie (WWM). De in de WWM genoemde vergunningen aan personen

kunnen worden geweigerd indien er (onder meer) reden is om te vrezen dat aan de aanvrager het onder zich hebben van wapen of munitie niet kan worden toevertrouwd of er reden is om te vrezen dat daarvan dan wel van wapens of munitie misbruik zal worden gemaakt. Daarnaast kunnen de genoemde vergunningen door het bestuursorgaan of de Minister van Justitie worden ingetrokken indien (onder meer) er aanwijzingen zijn dat aan de houder daarvan het onder zich hebben van wapens of munitie niet langer kan worden toevertrouwd of in geval van misbruik daarvan dan wel van wapens of munitie. «Vrees voor misbruik» en «het niet langer kunnen toevertrouwen» zijn twee verschillende omschrijvingen voor in feite dezelfde situatie. Voor de beoordeling van de vraag of in een bepaald geval vrees voor misbruik bestaat worden in de Circulaire wapens en munitie een aantal concrete criteria gegeven. De korpschef zal aan de hand van deze criteria in elk geval afzonderlijk moeten bezien of hiervan sprake is.

Verklaring omtrent het gedrag van aspirant-sportschutters

Een soortgelijke suggestie van het Kamerlid **Van Haersma Buma (CDA)** om een verklaring omtrent het gedrag verplicht te stellen voor aspirant-sportschutters wordt mijns inziens geregeld in huidige integrale herziening van de Circulaire wapens en munitie, zoals hierboven beschreven.

Minimumleeftijd sportschutters verhogen van 18 naar 21

In Nederland is de wettelijke meerderjarigheidsgrens gesteld op achttien jaar.

Ik wijs er overigens op dat de door Kamerlid **Eerdmans (LPF)** gedane suggestie, de noodlottige incidenten, welke de aanleiding vormden voor dit voorstel, niet had kunnen worden voorkomen.

Ingetrokken wapenvergunning van een van de leden van de Hell's Angels

Kamerlid **Van Haersma Buma (CDA)** is ingegaan op de ingetrokken wapenvergunning van een van de leden van de Hell's Angels. Hier ben ik bij de beantwoording van Kamervragen over het vernietigen van het besluit tot het intrekken van de vuurwapenvergunning van een van de leden van de Amsterdamse Hell's Angels uitvoerig op ingegaan (Lid Griffith (VVD), Tweede Kamer, vergaderjaar 2004–2005, Aanhangsel nr. 128). Ik wil in deze brief echter nog wel aanhalen dat het verlot van betrokkene inmiddels is verlopen en dat derhalve een nieuw verlot zal moeten worden aangevraagd. Tot op heden is een dergelijk verzoek nog niet binnengekomen bij de betreffende korpschef. De korpschef zal een eventueel verzoek kunnen toetsen aan de meest actuele relevante informatie omtrent de aanvrager.

Verplicht lidmaatschap erkende schietbond

In reactie op de suggestie van Kamerlid **Van Haersma Buma (CDA)** inzake een verplicht lidmaatschap bij een erkende schietbond verwijs ik naar voorgestelde wijzigingen in het kader van de integrale herziening van de Circulaire wapens en munitie aan.

Bond/Schietvereniging controleert bij sportschutters/leden

In reactie op de door Kamerlid **Van Haersma Buma (CDA)** gedane suggestie over de mogelijkheid om de bond/schietverenigingen te laten controleren bij sportschutters/ leden wil ik wijzen op het feit dat met het toezicht op de naleving van de wapenwetgeving, ingevolge artikel 45

WWM, de volgende ambtenaren zijn belast: de bij of krachtens artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen ambtenaren: ambtenaren van politie, officieren van justitie, aangewezen (onder)officieren en de aangewezen andere militairen van de Koninklijke Marechaussee, de in artikel 51 RWM aangewezen ambtenaren van divisie Vervoer van de Inspectie Verkeer en Waterstaat die zijn belast met toezicht en opsporing en de ambtenaren van de rijksbelastingen, bevoegd inzake douane.

Aan de toezichthoudende ambtenaren komen een aantal bevoegdheden toe die zijn te vinden in afdeling 5.2 van de Algemene wet bestuursrecht. De toezichthoudende ambtenaren beschikken over de volgende bevoegdheden: het betreden van plaatsen (artikel 5:15), het vorderen van inlichtingen (artikel 5:16), het vorderen van inzage van zakelijke gegevens en bescheiden (artikel 5:17), en het onderzoeken, opnemen en monsters nemen van zaken (5:18), evenwel alleen voor zover het betreft het openen van verpakkingen in het kader van het *onderzoek van ladingen* (zie artikel 45, derde lid, WWM).

Onder toezicht moet worden verstaan de werkzaamheden die door of namens een bestuursorgaan worden verricht om na te gaan of voorschriften worden nageleefd. (Bestuurs)Leden van de Koninklijke Nederlandse Schutters Associatie of van individuele schietverenigingen zijn geen bestuursorganen en ook niet aangewezen om namens een bestuursorgaan na te gaan of voorschriften worden nageleefd. Zij beschikken dan ook niet over eerdergenoemde bevoegdheden. Daarmee is het voor deze (bestuurs)leden ten enen male onmogelijk om controle uit te oefenen/toezicht te houden bij hun leden/sportschutters.

De Minister van Justitie,
J. P. H. Donner